

EUROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument s plenarne sjednice

A7-0343/2013

22.10.2013

IZVJEŠĆE

o okviru za oporavak i sanaciju nebankarskih institucija
(2013/2047(INI))

Odbor za ekonomsku i monetarnu politiku

Izvjestiteljica: Kay Swinburne

PR_INI

SADRŽAJ

	Stranica
PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	3
EXPLANATORY STATEMENT	12
REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU	17

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o okviru za oporavak i sanaciju nebankarskih institucija (2013/2047(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir savjetodavno izvješće Odbora za platni sustav i namiru (CPSS) i Međunarodne organizacije komisija za vrijednosne papire (IOSCO) iz srpnja 2012. naslovljeno „Oporavak i sanacija infrastrukture financijskog tržišta”,
- uzimajući u obzir savjetodavno izvješće Odbora za platni sustav i namiru (CPSS) i Međunarodne organizacije komisija za vrijednosne papire (IOSCO) iz kolovoza 2013. naslovljeno „Oporavak infrastrukture financijskog tržišta”,
- uzimajući u obzir izvješća Međunarodnog udruženja osiguravateljnih nadzornih tijela (IAIS) naslovljena „Sistemske značajni globalni osiguravatelji: metodologija početne procjene” i „Sistemske značajni globalni osiguravatelji: političke mjere”,
- uzimajući u obzir objavu Odbora za financijsku stabilnost od 18. srpnja 2013. naslovljenu „Sistemske značajni globalni osiguravatelji (G-SII) i političke mjere koje će se na njih primjenjivati”¹,
- uzimajući u obzir savjetodavno izvješće Odbora za financijsku stabilnost iz kolovoza 2013. naslovljeno „Primjena ključnih atributa učinkovitih programa sanacije za nebankarske financijske institucije”,
- uzimajući u obzir savjetovanje koje provode službe Komisije o mogućem okviru za oporavak i sanaciju nebankarskih financijskih institucija,
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (Uredba EMIR)²;
- uzimajući u obzir prijedlog Komisije za uredbu Europskog parlamenta i Vijeća o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te o izmjeni Direktive 98/26/EZ (Uredba o središnjem depozitoriju vrijednosnih papira (CSDR)),
- uzimajući u obzir prijedlog Komisije za direktivu Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava (COM(2012)0280) (BRRD) i izvješće Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku o toj temi³,
- uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,

¹ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_130718.pdf

² SL L 201, 27.7.2012., str. 1.-59.

³ A7-0196/2013.

- uzimajući u obzir izvješće Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku (A7-0343/2013),
- A. budući da su procjene infrastrukture financijskog tržišta sada uključene u programe procjene financijskog sektora MMF-a i Svjetske banke;
- B. budući da su učinkoviti planovi za oporavak i instrumenti za sanaciju ključni kako bi se na globalnoj razini poboljšala stabilnost nebankarskog financijskog sektora;
- C. budući da je infrastruktura financijskog tržišta organizirana prema različitim metodama; budući da ih je, za lakšu razradu odgovarajućih planova za oporavak, a prije svega sanaciju, potrebno razlikovati na temelju organizacijske složenosti, geografskog područja i poslovnog modela;
- D. budući da, iako je cilj Uredbe EMIR i Uredbe o središnjem depozitoriju vrijednosnih papira (CSDR) smanjiti sistemski rizik pomoću dobro uređene infrastrukture tržišta, postoji mogućnost nastanka neželjenih posljedica;
- E. budući da obvezan središnji kliring pozitivno doprinosi smanjenju sveukupnog sistemskog rizika financijskih tržišta, također je povećao koncentraciju sistemskog rizika kod središnjih drugih ugovornih strana, podsjećajući da su sve središnje druge ugovorne strane sustavno važne na vlastitim tržištima;
- F. budući da najveći klirinški članovi obično sudjeluju u nekoliko središnjih drugih ugovornih strana, tako da ako jedna središnja druga ugovorna strana propadne, i druge će se vjerojatno suočiti s poteškoćama;
- G. budući da će višestruki neuspjesi članova središnje druge ugovorne strane imati razorne posljedice ne samo za sudionike financijskih tržišta već i za dotična društva u cjelini;
- H. budući da je objašnjenje za korištenje središnje druge ugovorne strane smanjenje rizika druge ugovorne strane ispravnim određivanjem margine proizvoda prije njihova središnjeg kliringa tako da neplaćanje bilo koje druge ugovorne strane ne utječe na ostatak tržišta;
- I. budući da postupci upravljanja rizikom pokazuju da središnje druge ugovorne strane smanjuju rizik druge ugovorne strane i nesigurnost te sprječavaju širenje krize;
- J. budući da Uredba EMIR ne obuhvaća u potpunosti rizike koji nastaju zbog krive procjene središnje druge ugovorne strane dioničke marže za cijelu klasu proizvoda;
- K. budući da središnje druge ugovorne strane imaju poticaje za primjenu nižih marži, osobito pri uvođenju novih proizvoda ili klasa sredstava kako bi privukli klijente; budući da se djelotvornost fondova za neispunjenje obveze odvojenih po proizvodu ili klasi sredstava tek treba procijeniti;
- L. budući da rizici od međusobnog kolateriziranja (međusobnog kolateriziranja portfelja) korištenjem namjene imovine unutar fonda za neispunjene obveze središnje druge ugovorne strane još nisu ispitani te se smanjivanjem potražnje za kolateralom kratkoročno stoga mogu smanjiti troškovi, upotreba međusobnog kolateriziranja ne bi smjela ugroziti

sposobnost središnje druge ugovorne strane da ispravno upravlja rizicima te bi trebala prepoznati ograničenja analitike vrijednosti pod rizikom;

- M. budući da je jedna od ključnih prednosti koju klijenti dobivaju od klirinškog člana pružanje zaštite od rizika druge ugovorne strane u odnosu kako na središnju drugu ugovornu stranu tako i na ostale klirinške članove;
 - N. budući da su međunarodni središnji depozitoriji vrijednosnih papira EU-a globalno sistemski važne institucije kao posrednici za tržište euroobveznica i trenutno posluju uz odobrenja za pružanje bankovnih usluga;
 - O. budući da je središnji kliring povećao potrebu za upravljanjem kolateralom i povezanim uslugama koje sada pružaju središnji depozitoriji vrijednosnih papira i skrbničke banke;
 - P. budući da je predstojeće uvođenje vrijednosnih papira Target2 navelo središnje depozitorije vrijednosnih papira da istraže nove usluge;
 - Q. budući da standardna uređenja za slučaj insolventnosti ne osiguravaju potpuni okvir za postupanje s imovinom klijenata u slučaju propadanja središnjeg depozitorija vrijednosnih papira bez provedbe zakonodavstva o vrijednosnim papirima;
 - R. budući da je Međunarodno udruženje osiguravateljnih nadzornih tijela izvijestilo u srpnju 2013. o „Globalnima sistemskim osiguravajućim institucijama” te je zaključilo da, iako se poslovni model tradicionalnog osiguranja pokazao kao bitno manje osjetljiv u financijskim krizama od bankarskog modela, veliki međusobno snažno povezani prekogranični osiguravatelji, posebno oni koji imaju značajne aktivnosti izvan tradicionalne provedbe ponuda poput kredita i osiguravanja ulaganja, ipak mogu predstavljati značajan sistemski rizik; budući da je Odbor za financijsku stabilnost utvrdio, na temelju metode procjene Međunarodnog udruženja osiguravateljnih nadzornih tijela, da je devet velikih sistemskih osiguravatelja, od kojih pet ima sjedište u Uniji;
 - S. budući da dok sistemski rizik propadanja upravitelja imovinom nije tako izražen kao za kritičnu infrastrukturu tržišta, dok se poslovni modeli upravitelja imovinom razvijaju mogli bi postati sistemski važniji, što je čimbenik o kojem se govorilo u radu Odbora za financijsku stabilnost o bankarstvu u sjeni;
1. poziva Komisiju da da prednost oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana i onih središnjih depozitorija vrijednosnih papira koji su izloženi kreditnom riziku te, dok razmatra je li potrebno razviti slično zakonodavstvo za druge financijske institucije, svaku od njih primjereno razlikuje vodeći računa o onima koje potencijalno predstavljaju sistemske rizike za gospodarstvo;
 2. naglašava kako je važno da zakonodavstvo EU-a slijedi načela dogovorena na međunarodnoj razini, kako je dogovoreno u Odboru za platni sustav i namiru (CPSS) i Međunarodnoj organizaciji komisija za vrijednosne papire (IOSCO), Odboru za financijsku stabilnost te Međunarodnom udruženju osiguravateljnih nadzornih tijela;

3. naglašava važnost jasnih odredbi za „interventnu ljestvicu” u svim sanacijskim odredbama za nebankarske financijske institucije u sklopu kojih nadležna tijela nadziru primjereno osmišljene pokazatelje financijskog stanja te imaju ovlasti rano intervenirati u slučajevima financijskog stresa određenog subjekta te zahtijevati od njega da poduzme korektivne mjere prema prethodno odobrenom planu oporavka kako bi se obranio od potencijalno razarajućeg krajnjeg rješenja u smislu stavljanja takvog subjekta pod mjere sanacije;
4. vjeruje da bi nebankarske financijske institucije same trebale razviti opsežne i značajne planove oporavka kojima se utvrđuju kritične operacije i usluge te razvijaju strategije i mjere nužne da bi se osiguralo kontinuirano pružanje kritičnih operacija i usluga te da bi te planove oporavka trebalo revidirati relevantno nadzorno tijelo; smatra da bi nadzorno tijelo trebalo moći zatražiti izmjene plana oporavka i da bi trebalo voditi sanacijsko tijelo i savjetovati se s njim, a ako je ono različito od nadzornog tijela, može nadzorniku iznijeti svoje preporuke;
5. smatra da bi nadzorna tijela trebala biti ovlaštena za intervenciju na temelju financijske stabilnosti te da zahtijevaju provedbu dijelova planova oporavka koji još nisu aktivirani ili da poduzmu druge radnje, ako je potrebno; nadzorna bi tijela ipak trebala biti svjesna rizika stvaranja tržišne nesigurnosti u već napetim okolnostima;
6. smatra da bi sanacijska i nadzorna tijela u svakoj državi trebala nastojati surađivati i međusobno se obavještavati;
7. vjeruje da bi za skupine sa subjektima u različitim sudskim nadležnostima grupni plan sanacije trebao biti dogovoren između različitih sanacijskih tijela; takvi bi se planovi trebali temeljiti na pretpostavki suradnje između tijela vlasti u različitim sudskim nadležnostima;
8. smatra da bi sanacijske mjere trebale razlikovati različite usluge i aktivnosti koje je infrastrukturna institucija financijskog tržišta u pitanju ovlaštena pružati ili provoditi;
9. naglašava da bi trebalo izbjegavati sukobe između oporavka i sanacijskih planova te postojećeg zakonodavstva, posebno Direktive o ugovorima o financijskom kolateralu i Uredbe o infrastrukturi europskog tržišta, budući da bi to moglo dovesti do ograničenja ovlasti za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i središnjih depozitorija vrijednosnih papira ili spriječiti njihovu učinkovitost;
10. ističe hitnu potrebu, u kontekstu procjenjivanja značaja određenih sanacijskih sustava za tržišnu infrastrukturu, financijske institucije i subjekte bankarstva u sjeni, za razvojem alata za učinkovito nadziranje u stvarnom vremenu stanja i tijeka financijskog rizika unutar i diljem korporativnih, sektorskih i nacionalnih granica u Uniji te između Unije i drugih svjetskih područja; potiče Komisiju da osigura da relevantne podatke iz zakonodavstva o bankarstvu, osiguranju i tržišnoj infrastrukturi u tu svrhu učinkovito koriste Europski odbor za sistemske rizike (ESRB), europska nadzorna tijela i druga nadležna tijela;

SREDIŠNJE DRUGE UGOVORNE STRANE

11. poziva Komisiju da osigura da središnje druge ugovorne strane imaju automatsku

upravljačku strategiju za sve proizvode za koje središnja druga ugovorna strana provede kliring kao dio šireg plana oporavka koji odobrava nadzornik, s posebnim naglaskom na one proizvode kod kojih je obavezan središnji kliring jer postoji veća vjerojatnost koncentracije rizika u tim slučajevima;

12. ističe važnost praćenja rizika za središnje druge ugovorne strane koji proizlaze iz koncentracije klirinških članova te poziva nadzornike da izvijeste Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o deset najvećih klirinških članova svake središnje druge ugovorne strane kako bi se rizici poput međusobnog povezivanja, širenja krize i potencijalnog istovremenog neuspjeha više od jedne središnje druge ugovorne strane mogli centralno nadzirati i procijeniti;
13. poziva Komisiju da razvije mehanizme za mjerenje dnevnog rizika središnjih drugih ugovornih strana, da osigura da dnevne bilance središnjih drugih ugovornih strana s komercijalnim bankama u vezi s upravljanjem računima i platnim uslugama ne premaše predefinjirana ograničenja koja bi inače mogla ugroziti funkcioniranje središnje druge ugovorne strane;
14. smatra da se radi održavanja poticaja za dobro upravljanje središnjim drugim ugovornim stranama mora poštovati redosljed pokrića nepodmirenih obveza utvrđen Uredbom EMIR tako da se predfinancirana vlastita financijska sredstva središnjih drugih ugovornih strana koriste prije svih doprinosa u fond za neispunjene obveze članova koji ispunjavaju obveze;
15. poziva Komisiju da osigura da središnje druge ugovorne strane djeluju u općem javnom interesu i donose svoje poslovne strategije u skladu s tim kako bi se znatno smanjila vjerojatnost pokretanja scenarija oporavka i sanacije;
16. poziva Komisiju da prizna da iako je cilj namjene kategorije imovine unutar fonda za neispunjene obveze središnje druge ugovorne strane sprječavanje širenja krize, nejasno je hoće li to biti dovoljno da se spriječi takvo širenje krize u praksi, s obzirom da bi komercijalni poticaji povezani s međusobnim kolateraliziranjem mogli povećati rizik u sustavu; poziva Komisiju da predloži daljnje mjere kako bi ovaj rizik širenja krize sveo na najmanju moguću mjeru;
17. poziva Komisiju da osigura uspostavu ispravnih načela u elementima ugovora između središnje druge ugovorne strane i njezinih klirinških članova te kako klirinški članovi prenose gubitke na svoje klijente na način da se fond za neispunjene obveze klirinškog člana mora iscrpiti prije nego što se ikakvi gubitci klirinškog člana koji ne ispunjava obveze mogu prenijeti na klijenta kao dio transparentnog postupka pokrića gubitka;
18. vjeruje da ugovorni sporazumi između središnje druge ugovorne strane i njezinih klirinških članova trebaju razlikovati gubitke koji proizlaze iz neispunjavanja obaveza člana i one koji proizlaze iz drugih razloga kao što su gubitci koji su rezultat lošeg izbora ulaganja od strane središnje druge ugovorne strane; poziva Komisiju da osigura da je odbor za rizike središnje druge ugovorne strane upoznat s ulaganjima središnje druge ugovorne strane kako bi mogao provoditi odgovarajući nadzor; smatra da bi alate za oporavak poput zamrzavanja dividendi i plaćanja varijabilnog primitka ili dobrovoljnog restrukturiranja obveza putem promjene duga za temeljni kapital trebalo smatrati

najprimjerenijim alatima koje treba koristiti u ovim okolnostima;

19. vjeruje da bi sve središnje druge ugovorne strane trebale bi imati opsežne mehanizme oporavka koji pružaju zaštitu nad sredstvima koje zahtjeva Uredba EMIR; ti bi planovi oporavka trebali pružiti zaštitu od svih predvidivih okolnosti i trebali bi biti uključeni i objavljeni kao dio pravila središnje druge ugovorne strane;
20. potvrđuje da je razdjelnica između oporavka i sanacije u slučaju središnjih drugih ugovornih strana trenutak u kojem se iscrpi redosljed pokrića nepodmirenih obveza, a mogućnost apsorpcije gubitka središnje druge ugovorne strane je iscrpljena; smatra da bi u ovom trenutku nadzornik trebao aktivno razmotriti mogućnost smjenjivanja upravnog odbora središnje druge ugovorne strane i prijenosa ključnih usluga središnje druge ugovorne strane ili predaje operativnog nadzora središnje druge ugovorne strane drugom pružatelju usluga; vjeruje da bi sanacijska tijela trebala imati potreban diskrecijsko pravo u ocjenjivanju situacije kako i određen manevarski prostor koji ima omogućuje da opravdaju svoje odluke;
21. vjeruje da bi sanacijska tijela u korištenju diskrecijskog prava trebala primijeniti sljedeće vrlo specifične kriterije:
 - i. ako se održivost dotične financijske infrastrukture tržišta postaje ozbiljno narušena ili je već narušena zbog njihove nemogućnosti ispunjenja bonitetnih zahtjeva koji se primjenjuju;
 - ii. ako za učinkovito rješavanje bez narušavanja stabilnosti financijskog sustava nema alternativnog rješenja osim početka sanacije;
 - iii. ako su sanacijske mjere nužne zbog javnog interesa dok je god moguće ostvariti jedan ili više ciljeva sanacije korištenjem razmjernih sredstava;
22. naglašava potrebu da se „nastavak poslovanja” smatra glavnim ciljem sanacije;
23. ističe da svako dobrovoljno sudjelovanje klirinških članova u pokriću gubitka prije smjene uprave središnje druge ugovorne strane ne bi smjelo uključivati novac ili imovinu izravnih ili neizravnih klijenata, dok sanacijsko tijelo, kad bude odgovorno, može koristiti sanacijske alate za pokriće gubitka kao što je margina odstupanja kojom klirinški članovi koji ispunjavaju obveze režu ili ponovno pune fond za neispunjene obveze, slijedeći što je više moguće plan sanacije;
24. vjeruje da kad bi sanacijsko tijelo moglo uvesti zastoj za prava prijevremenog završetka, što bi središnju drugu ugovornu stranu zaustavilo za najviše dva dana, da bi to omogućilo ispravno ponovno određivanje cijene ugovora na tržištu i uredniju disperziju rizika; postojanje i provođenje te ovlasti treba pažljivo razmotriti tako da ona, u najmanju ruku, bude uvjetovana odlukom sanacijskog tijela o potrebi uvođenja zastoja u interesu financijske stabilnosti, uzimajući u obzir ciljeve sanacije, uzajamno djelovanje s relevantnim sustavom sanacije banaka ili drugim sanacijskim sustavima koji se primjenjuju na klirinške članove, neispunjavanje obveza i upravljanje rizicima središnje druge ugovorne strane te utjecaj na sva tržišta središnje druge ugovorne strane, sudionike u klirinškom postupku i financijska tržišta općenito; uz to bi nužno trebala postojati ovlast za ukidanje obveze kliringa kao zadnjeg rješenja nakon što se barem preispita bi li neka

druga središnja druga ugovorna strana mogla kratkoročno obavljati kliring;

25. uvažava činjenicu da se klirinški članovi središnjih drugih ugovornih strana nalaze u velikom broju zemalja; stoga smatra da će okvir za sanaciju središnjih drugih ugovornih strana biti valjan ako je valjan u svim tim zemljama; vjeruje, zbog toga, da se nacionalni okviri za nesolventnost moraju ažurirati da bi se uskladili s novim europskim sustavom sanacije;
26. smatra da središnje druge ugovorne strane koji imaju odobrenje za pružanje bankovnih usluga trebaju podlijegati sustavu za središnje druge ugovorne strane, a ne predloženom sustavu za oporavak i sanaciju banaka iz direktive o sanaciji i oporavku banaka; naročito je važna činjenica da bi se, prema predloženom sustavu za banke, od njih zahtijevao ukupan iznos duga koji je moguće sanirati vlastitim sredstvima; vjeruje da bi takva ovlast bila neprimjerena za središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za pružanje bankovnih usluga budući da one obično ne izdaju takve dužničke instrumente;

SREDIŠNJI DEPOZITORIJI VRIJEDNOSNIH PAPIRA

27. tvrdi da je odgovornost središnjeg depozitorija vrijednosnih papira osigurati plan oporavka koji jasno predviđa nastavak poslovanja u razumnim kriznim situacijama kako bi se osiguralo da, čak i ako drugi dijelovi njegova poslovanja propadnu, središnji depozitorij vrijednosnih papira ili postojeći treći pružatelj usluga nastavi obavljati primarnu funkciju namire kao i ostale osnovne usluge središnjeg depozitorija vrijednosnih papira, kako je dopušteno uredbom o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira;
28. poziva da se, ako ne predstoji nikakav odvojeni zakonodavni prijedlog, u Uredbu o središnjem depozitoriju vrijednosnih papira (CSDR) uključi obveza nacionalnih nadležnih tijela da izrade odgovarajuće planove sanacije i oporavka za sve središnje depozitorije vrijednosnih papira, u skladu s Odborom za financijsku stabilnost, Odborom za platni sustav i namiru (CPSS) i Međunarodnom organizacijom komisija za vrijednosne papire (IOSCO), kao i upućivanja na članke Direktive o oporavku i sanaciji banaka (BRR) koji bi se trebali primjenjivati na središnje depozitorije vrijednosnih papira koji posluju uz odobrenje za pružanje bankovnih usluga;
29. poziva države članice da, u nedostatku zakonodavstva o vrijednosnim papirima, izrade i koordiniraju svoje postojeće posebne sustave uprave za središnje depozitorije vrijednosnih papira kako bi se povećala sigurnost u pogledu načina osiguravanja nastavka poslovanja u kriznoj situaciji, posebno osiguravanjem pristupa registrima, evidencijama ili financijskim izvještajima središnjih depozitorija vrijednosnih papira kako bi sanacijsko tijelo ili nacionalno nadležno tijelo mogli lako identificirati vlasnike imovine;
30. poziva Komisiju da osigura da se prijedlogom okvira za sanaciju i oporavak središnjih depozitorija vrijednosnih papira osigura, u najvećoj mogućoj mjeri, nastavak poslovanja središnjih depozitorija vrijednosnih papira tijekom oporavka i sanacije;
31. poziva Komisiju da osigura da se prijedlogom okvira za sanaciju i oporavak središnjih depozitorija vrijednosnih papira osigura kontinuitet zakonodavnog okvira za središnje depozitorije vrijednosnih papira, naročito poštovanjem odredbi direktive o konačnosti namire i dogovora o isporuci po plaćanju, te nastavak funkcioniranja svih veza središnjeg

depozitorija vrijednosnih papira i trajanja ugovora s pružateljima najvažnijih usluga tijekom oporavka i sanacije;

Osiguravajuća društva

32. napominje da na području Europske unije dugo postoje propisi o nadzoru na području osiguranja; naglašava važnost dosljednog i usuglašenog pristupa država članica provedbi direktive Solventnost II u razumnom vremenskom roku kako je utvrđeno u direktivi Omnibus II; poziva na dovršetak pregovora o direktivi Omnibus II kako bi druga i treća razina direktive Solventnost II mogle biti na vrijeme dovršene svodeći tako na najmanju moguću mjeru vjerojatnost intervencije sanacijskih tijela;
33. poziva Komisiju da pomno uzme u obzir rad Međunarodnog udruženja osiguravateljskih nadzornih tijela (IAIS) na oporavku i sanaciji osiguratelja i da ga razmotri u okviru druge razine direktive Solventnost II, zakonodavstva o financijskim konglomeratima te direktive o posredovanju u osiguranju i surađuje s međunarodnim partnerima kako bi se poštovao vremenski raspored koji je Odbor za financijsku stabilnost utvrdio za provedbu preporuka iz relevantne politike u vezi sa zahtjevima uključujući planiranje oporavka i sanacije, pojačan nadzor grupacija i zahtjeve za veću sposobnost apsorpiranja gubitaka; prepoznaje da dugoročnost obveza u osiguranju, različiti vremenski okviri, duga razdoblja rezerviranja za štete i priroda poslovanja u osiguranju u odnosu na bankarstvo, kao i sredstva koja stoje na raspolaganju regulatorima, već omogućuju učinkovitu sanaciju; vjeruje da bi težište trebalo biti na oporavku;
34. žali zbog činjenice da su Međunarodno udruženje osiguravateljskih nadzornih tijela (IAIS) i Odbor za financijsku stabilnost (FSB) odgodili objavljivanje smjernica o procjeni sistemskog statusa i političkih preporuka za reosiguratelje do srpnja 2014.; poziva Komisiju da pažljivo razmotri sistemski rizik koji predstavljaju reosiguratelji, naročito s obzirom na njihovu središnju ulogu u upravljanju osigurateljnim rizicima i visoku razinu međusobne povezanosti te slabu zamjenjivost;

Upravljanje portfeljima

35. poziva Komisiju da pažljivo procijeni bi li bilo kojeg od upravitelja imovinom trebalo nazvati sistemski važnim, uzimajući u obzir djelokrug njihove aktivnosti i koristeći sveobuhvatan skup pokazatelja poput: veličine, poslovnog modela, geografskog područja, rizičnosti, kreditne sposobnosti kao i to posluju li za vlastiti račun ili ne, podliježu li zahtjevima u pogledu odvajanja imovine njihovih klijenata i ostalih relevantnih faktora;
36. napominje da je imovina klijenata odvojena i drži se kod skrbnika te da stoga mogućnost prijenosa te imovine drugom upravitelju imovine predstavlja značajnu zaštitnu mjeru;
37. vjeruje da bi djelotvoran režim zakonodavstva o vrijednosnim papirima mogao ublažiti mnoge probleme koji bi nastali u slučaju propasti velikog prekograničnog upravitelja imovinom;

Platni sustavi

38. poziva Komisiju da se poveže s odgovarajućim međunarodnim financijskim nadzornim

tijelima i vlastima kako bi se otkrili svi nedostaci globalno sistemski važnih platnih sustava i načini koji se koriste kako bi se osigurao nastavak poslovanja rada u slučaju propadanja;

39. vjeruje da, budući da su platni sustavi u središtu svih gotovinskih prijenosa, je jasno da bi se tržišni poremećaj unutar tog sustava u velikoj mjeri prelio na druge subjekte financijskog tržišta; napominje da se direktivom o konačnosti namire iz 1998. već pokušalo ublažiti potencijalne rizike unutar platnih sustava, ali smatra da ona ne uređuje dovoljno oporavak i sanaciju pa je potrebno utvrditi nove odredbe kojima se omogućuje odgovarajuća reakcija platnih sustava na nepovoljne okolnosti;
40. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.

EXPLANATORY STATEMENT

The financial crisis has shown the interconnectedness of the global financial system where the failure in risk management processes within any large player in the market has the potential to spread via a contagion effect. As part of global efforts to make the financial system more resilient it is necessary for all market participants to have a better understanding of how their business will function, or be wound down in an orderly fashion under stressed circumstances.

Throughout the turmoil of the recent financial crisis, it is noteworthy that no piece of non-banking critical market infrastructure (CMI) failed or needed to be resolved. However new global commitments shifting bilaterally traded products into multilateral market infrastructure especially concentrating positions and risk through central clearing of trades means more stress is being put on these institutions. CMI operators therefore need to demonstrate proper governance and strong risk management for the benefit of the system as a whole.

The CPSS IOSCO consultation concerning recovery and resolution of financial market infrastructure recognises this need and will be followed by a new set of principles to complement the FSB's "Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions" and complement and expand upon previous IOSCO work on "Principles for Financial Market Infrastructure."

Whilst within the EU it is hoped that EMIR, MiFID and CSDR will increase the safety and stability of the financial system it is important to recognise the limitations of legislation and the likelihood of unintended consequences as significant risk is transferred from individual market participants to mutualised central hubs.

This report will focus specifically on CCPs and CSDs as key critical market infrastructure that needs strong recovery and resolution rules as a priority. The report also acknowledges that there are many other entities that are non-bank financial institutions, including insurance undertakings, asset managers and payment systems. However, international work on these sectors is either yet to be completed or is awaiting further discussion and evaluation.

Central Counterparties - CCPs

A CCP stands between two counterparties so as to provide a way to manage the risk of default of a counterparty. EMIR already requires CCPs to be sufficiently resilient to survive the default of its two largest clearing members and the use of recovery tools such as a mandated default waterfall to predetermine the hierarchy of losses within the CCP should a clearing member default.

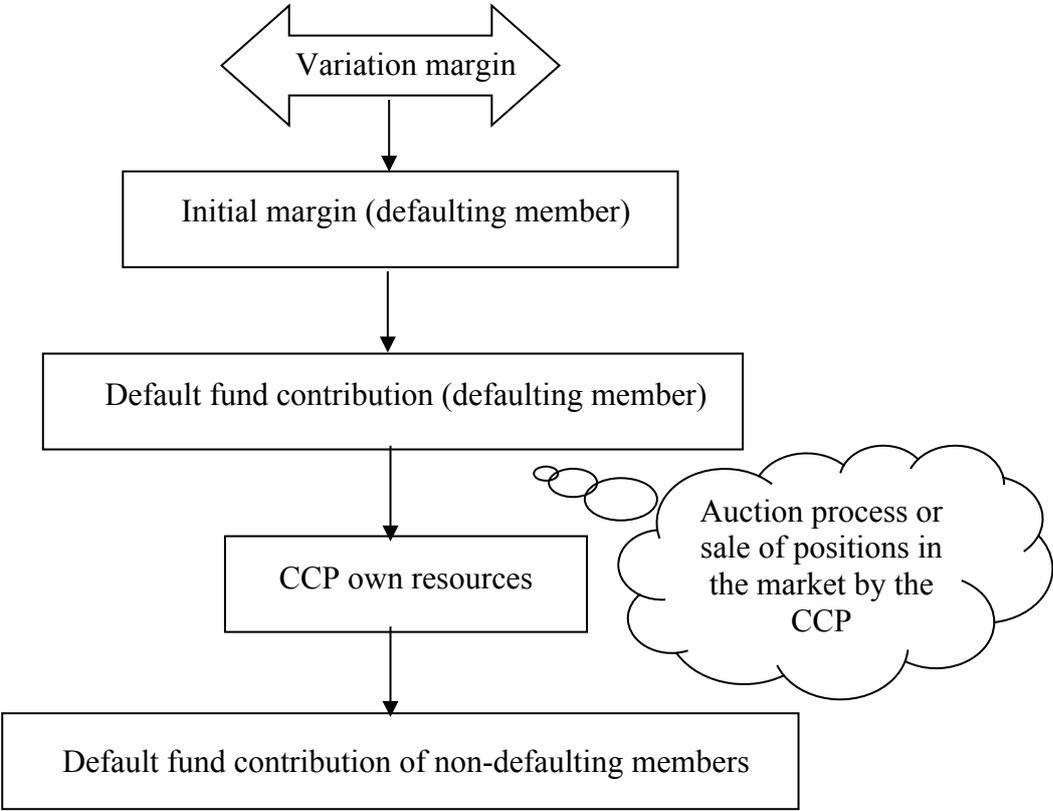
If a CCP is to mutualise the risk in the financial system, good governance is paramount and a recovery framework must ensure it provides the correct incentives for both clearing members who contribute to the default fund and to the CCP itself via its own contribution. The use of recovery tools beyond those mandated in EMIR are likely to indicate a severe governance failure within the CCP and should not be considered part of normal operations.

Where a clearing member of a CCP defaults, EMIR outlines a default waterfall for how losses

are managed by firstly utilising the margin of the defaulting member. The next stage requires using the default fund contributions of the defaulting member to cover further losses. If this is exhausted, the CCP has dedicated own financial resources that it must call upon, before the non-defaulting members default fund contributions can be used.

Although EMIR does not mandate it as part of the default waterfall, the CCP may liquidate the positions of a defaulting member in the open market. Alternatively in extreme market conditions the CCP can organise an auction process whereby other clearing members buy the positions of the defaulting member. A failed auction occurs when no clearing member is willing or able to buy the positions of the defaulting clearing member at a price the CCP can afford to pay.

EMIR default waterfall - article 45

Notably even during recent extreme market stress no EU CCP utilised their general default fund and therefore available recovery tools performed satisfactorily.

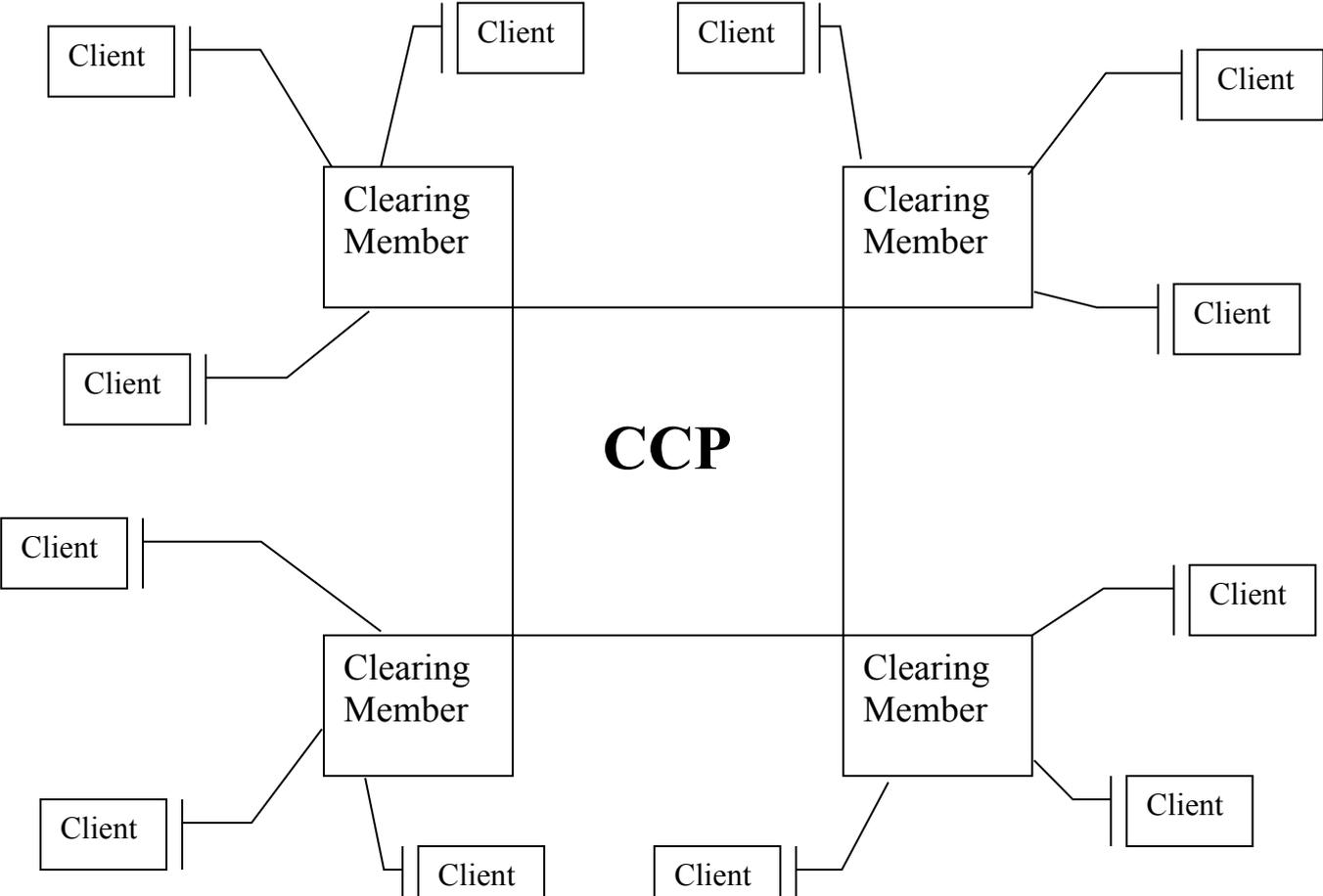
However, mandating central clearing of derivative products through CCPs may see increased competition between CCPs, encouraging them to centrally clear more products. While increased use of central clearing is the desired G20 regulatory outcome, it increases the requirement for strong governance and risk management. A recovery and resolution programme for a CCP should include the possibility of the failure of the CCP to correctly calculate the inherent risk of a product, and therefore the margin, as an additional risk for a

resolution authority to deal with, as well as the default of multiple systemically important clearing members.

Resolution Authorities should be provided with the necessary tools to deal with the wide variety of potential threats to the continued operation of a CCP in order to protect client assets.

Recovery and resolution frameworks for CCPs are further complicated by the relationship between CCPs and their clearing members and additionally the clearing members and their clients. The CCP has very little contact with the end clients of the clearing members although they are the intended beneficiaries of central clearing. Therefore the end clients have little say over the risk management of a CCP and have no contractual obligations to them, suggesting that any allocation of losses from the failure of a CCP should first impact upon the clearing members who are paid by their clients to provide a layer of protection against the CCP. Further loss allocation methods which may benefit the financial system as a whole by diffusing losses, should follow principles set out and agreed with regulators, so as to avoid unfavourable terms for the clients of clearing members which may be a result of unequal power relationships.

Relationship between CCP, and Clearing Member, and Clearing Member and Client

Any recovery or resolution regime must have protection of client assets as a core objective and should provide legal certainty to all users of financial market infrastructure. Should a

significant clearing member default or should there be a failure of governance or risk management by the CCP, then arrangements need to be in hand for a resolution authority to ensure orderly interim function and possible resolution.

Central Securities Depositories - CSDs

CSDs are integral to national securities markets, and are critical to the functioning of the financial markets. Therefore any recovery regime needs to be fully endorsed by the supervisor. The focus on operational continuity in any resolution scenario can not be over emphasised and resolution authorities need to be given appropriate powers to ensure operational continuity of the securities system. In particular in the case of the International CSDs (ICSDs), the need for regulatory cooperation internationally is paramount, both between regulators within and beyond the EU.

CSD business models are evolving in anticipation of the introduction of Target2Securities by the ECB such that many CSDs are expanding into new services and offerings and other market participants are considering providing securities settlement services.

In addition, the regulatory drive towards central clearing has fuelled a demand for access to high quality collateral. Therefore CSDs are increasingly utilising their pools of collateral to provide collateral transformation services to market users.

These new services need supervisory oversight and detailed recovery plans to ensure that the CSDs primary settlement services are not put at risk.

Should a CSD be operating with a banking licence as referred to in CSDR then the recovery and resolution plan should be based closely upon the regulatory requirements of the Bank Recovery Resolution Directive (BRRD). This will ensure a level playing field between banks and CSDs as well as ensuring operational continuity of a CSD. National supervisors should be able to go beyond regulatory requirements of both the BRRD and CSDR should they believe that a particular business model necessitates additional steps to maintain the critical functions of the CSD in stressed market conditions.

Should a prolonged period of disruption occur at a CSD resulting from either a governance or operational failure, recovery plans need to ensure that decision making passes where appropriate to a resolution authority to ensure full legal certainty.

Insurance Undertakings

Although insurance companies operate very differently from banks, they are deeply integrated within the financial markets and, as proven in the recent crisis, have the potential to be systemically important. Recovery and resolution planning is therefore prudent.

However, international work by the International Association of Insurance Supervisors lags that of CPSS IOSCO in relation to critical market infrastructure. In addition the new regulatory measures such as Solvency II, which aim to increase the resilience of insurance undertakings, have not yet been implemented across the EU.

Whilst encouraging insurance companies to work with national supervisors on individual plans it seems appropriate not to cover them in the EU legislation dealing with CMI recovery and resolution.

Asset Management

The size and business model of the asset management sector does not typically present systemic risk. However we are now seeing the growth of much larger asset management firms many of whom are exploring new business opportunities that could fundamentally change their business models and over time increase their systemic importance. More work needs to be done on an international basis in this area based upon improved data collection and analysis. Future recovery and resolution plans specifically for this sector may need to be addressed in subsequent legislation.

Payment Systems

While payment systems do not typically take on risk, their failure, particularly in the currency markets due to fraud or mismanagement could have resounding implications for the whole system of global trade. Accordingly, payment systems should be either subject to resolution regimes or to a bespoke insolvency regime that prioritises service continuity over the other objectives of the insolvency practitioner.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	17.10.2013
Rezultat konačnog glasanja	+: 32 -: 0 0: 0
Zastupnici nazočni na konačnom glasanju	Jean-Paul Basset, Udo Bullmann, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Markus Ferber, Jean-Paul Gauzès, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Ivana Maletić, Marlene Mizzi, Ivari Padar, Anni Podimata, Peter Simon, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Pablo Zalba Bidegain
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju	Thijs Berman, Zdravka Bušić, Herbert Dorfmann, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Theodoros Skylakakis
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju prema čl. 187. st. 2.	Julie Girling, Phil Prendergast, Milan Zver